

Hvað er að fréttu úr höfninni?

4. Hvað er að fréttu úr höfninni?

- a) "Vísir", laugardaginn
14. mars 1942. 32.árg.39.tbl.
- b) 1 blað qto.

Eftir: Rauðhóla - Runka
= Jón Pálsson.

Hvað er að fréttu úr Höfninni?

Þannig spurðu menn áður fyrrum, er þeir hittust á förnum vegi og væntu almennra tíðinda; áttu þeir þá við það, hvernig það gengi með aflabrögðin í Þorlákshöfn, hinni annáluðu fiskveiðastöð Sunnlandinga, verstöð hinna viðkunnu sjógarpa, er héldu úti þaðan 30—40 skipum til fiski á vetrarvertíðinni og öfluðu oft vel. Voru þar þá að verkum manndómsmenn miklir, sem nemtu að vinna og kunnu það, en haughanar engir né montinrassar.

Eg hitti gamlan sjómann nýlega, sem einhverntíma endur fyrir löngu hafði róið í Höfninni og nú verið þar á ferð fyrir skemmstu. Eg lagði fyrir hann spurninguna gömlu: „Hvað er að fréttu úr Höfninni?“ Hann lit dapurlega til mín og sagði: „Ja, nú má segja eins og skáldið forðum: „Nú er hún Snorrabúð stekkur“.“

„Hvað eru þau mörg, skipin, sem ganga til fiski frá Þorlákshöfn í ár?“ spurði eg.

„Ekkert!! — ekki ein einasta fleyta, hvorki stór né smá, svo eg viti til eða yrði var við að gerð yrði út þaðan í ár; þar er nú allt í kalda kólí, sviðin jörð, ef svo mætti segja; ja, þvílík auðn á örfáum árum.“

„Hvað segirðu, maður! — Það eru aðeins fá ár liðin síðan eg las það í einhverju rauða blaðinu — mörgum blöðum — að þar skyldi af stað hrundið fyrirmyndar skipastóli; þar skyldi nú sýna manndóm meiri en nokkru sinni áður og framkvæmdir miklar. Það átti að hefja Höfnina upp úr skítinum, því nú voru þeir menn til sögunnar komnir, sem kunnu tök in á hlutunum og vissu, hvað við átti. Er þetta þá allt farið í hundana, eða hvað, bæxlagangurinn allur og montið protið!“

„O-jæja! Mikið stóð nú til: Skipin voru skirð nöfnum helztu forsprakkanna: Eitt þeirra var látið heita „Hermann“, annað

„Jónas ráðherra“ og hið þriðja hvorki meira né minna en „Magnús Torfason“. — Nema hvað! Og svo voru önnur, sem fengu vegsemdarnöfnin „Framsókn“ og „Ágúst fyrsti“, sennilega eftir honum Ágústi sál. fyrsta Pólverjakonungi, er flest voru „eignuð“ hörbörnin, 256 að tölu, enda var hann annálaður kvennabósi og kraftajötunn hinn mesti. Aðrir bátar fengu og önnur nöfn þessu lík, því það hefir ávalt verið talið stórt orð „Hákot“. Þorlákshöfner þá kom in í þrenninguna miklu og tignarstöðuna frægu, sem Hafnarfjörður og Ísafjörður hafa hlotið áður, enda má nú sjá þar árangurinn af brjóstviti kommúnistiskra miðlungsmanna og framkvæmdum þeirra, til framdráttar hinum „vinnandi verkalyði“ í landinu.“ Og nú kvað eiga að selja þessa dalla eftir allt saman, eða reyna að losa sig við þá, hvernig sem það gengur nú.“

„Hvað segirðu, maður! Á að selja hann „Magnús Torfason“ líka? Var ekki búið, að farga honum áður og losa sig við hann í einhverju braskinu eða hvað? Voru þetta ekki sæmilegar fleytur, t. d. „Hermann“, „Jónas ráðherra“ og „Magnús Torfason“, svipfallegar kænur með nothæfum vélum og gangurinn góður?“

„Ó, jú, það held eg. En „Hermann“ þekkti eg aldrei; þeir sögðu þarna eystra, að hann væri sjókæfa hin mesta, en liðlega byggður, flatbotna og undirlofin viðtakslitil. — Svipinn á „Jónasi ráðherra“ hafa menn heyrt um áður; vélin skröltir afskaplega og gengur skrykkjótt, og svo er hann afskaplega rangskreiður og lætur illa að stjórn. „Pumpan“ í honum er góð og henni svo fyrir komið í austursrúminu (sem áður var kallað „hlandrúmið“), að hann „pumpar“ sig sjálfur, en það þykir gott í ágjöf og vondum

barningi, þegar „mannskapurinn“ ræður el i við lekann eða nennir ekki að ausa, nema hann fái tvöfalt Dagsbrúnarkaup og dýrtíðaruppbót á þá vinnu sérstaklega (að pumpa „Jónas ráðherra“), því að þurasa hann hefir enn eigi tekizt. — Hvað „Magnús Torfason“ snertir, þá er leiðinlegt, að missa hann úr plássinu, því þótt hann fari stundum í strand, ræki fyrir öllum festum og nuddaðist nokkuð eða skrámaðist á skrokknunum, og væri hriplekur, var hann þó í raun og veru happafleyta, því það mátti hann eiga, að hann drap aldrei neinn af sér. Hann var valtaroki hinn mesti en oliuspar, ef nægilegur salmiaksspiritus var við hendina til þess að blanda saman við oliuna og nægir tituprjónar til þess að fara í götin, ef þau stífluðust. En þótt hann hefði allar þessar „græjur“, langar mig ekki til að eiga hann!

(Framh. síðar).

Rauðhóla-Runki.

„Visit“, Langard. 14. mars 1942.

32. aug. 39. 46.

Head er d fátta in Höfuinn?

... Fyrsta Finska Steynd kógar frá Norðvestur Höfuinn: of þáðan sem lóðin liggur undan Höfuinn? Nei, - Höfuinn er komi í gildi, þar þáð var elsti einn af mönnum í þessum dögum öll rétti um-
eldarinnar og þeirra kyni. Og þar yfir ána í Gyrinn, komi í Sandvíkinnar og d Fussi, þáðan
for í veginum áttastaðs Óðinnar og...

Þar hefir þú fandi þig í Gyrinn in höfu; sattu elsti stórhöfði þar?

Gu... st... hefir d'g sá. Það hefir vilt aldrei komið í lauga en í Gyrinnar og þáð stóð nóg til
þess að sýna d'gnadinn og d'gnadinn þar, sem annast aðan þig þessum elsta lóðinn manninnar -
hefir þú þáðaninnar, sem allt þessa gætt, allt gætt gætt, komið allt og engi gætt, í gætt
elsti þar sem þar þessa elsti gætt, fyrir þig's elstiinnar".

Head er d'gnadinn d'gnadinn? Haldurinn d'gnadinn sattu d'gnadinn d'gnadinn? fátta var
stóðaninn og Finska elstiinnar og þar - sattu mönnum d'gnadinn stórhöfðiinn elstiinnar d'gnadinn og
sattu, d'gnadinn þar d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn, sem lóðin hefir vildi í d'gnadinn d'gnadinn. og
landinnar d'gnadinn. Það var meira d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn
d'gnadinn, þar meira hefir d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn
Gu þáðan ein komi d'gnadinn, d'gnadinn sá, elsti einn einn d'gnadinn d'gnadinn, sem meira veginn hefir fandi
þar d'gnadinn, stóð d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn. Meðalinn d'gnadinn þar d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn
sattu d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn
þar, í 10-20 metra fjarlægð frá veginum og elsti d'gnadinn d'gnadinn. Head hefir d'gnadinn d'gnadinn?
Haldurinn d'gnadinn hefir þú vildi einninn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn?

Gu þáðan elstiinnar d'gnadinn. "Varlinn fátta". Sattu: einninn þessum meira d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn
þar d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn. Haldurinn elstiinnar þar fátta - d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn? Gu þáðan sem meira d'gnadinn, þar
sem þar meira veginn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn
þar stóð þessum meira d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn
þar meira d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn
þar meira d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn
þar meira d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn
þar meira d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn d'gnadinn